

[Jørgen Tved]

Jamen der er vel ingen politikere – i hvert tilfælde ikke i denne forsamling – der ønsker at deltage i en sådan selektion eller prioritering. Jeg synes, at f.eks. Venstres ordfører holdt en god tale, hvor der blev sagt de rigtige ting, og det gjorde CD's ordfører også. Der er heller ikke noget i det, vi har sagt, som er i modstrid med, at vi skal forske, at vi naturligvis skal lægge mere vægt på den forebyggende del af virksomheden, men når vi diskuterer de forebyggende foranstaltninger, bliver vi mødt med udtryk som: Det er der ikke råd til, vi må jo prioritere – vi må altså vælge. Derfor er det ikke nok at holde de kønne taler.

På et område som arbejderbeskyttelseslovgivningen ved vi, at det ville betyde meget også for vores sundhedsvæsen, hvis vi gik tidligt ind og advarede folk om denne eller hin arbejdsproces. Men hvis vi siger, at der må flere folk ud at kontrollere og tilrettelægge arbejdet sådan, at det giver den mindst mulige risiko for de mennesker, der er på arbejdspladserne, så er svaret: Vi skal have nedskåret antallet af offentligt ansatte; vi har altså ikke råd til denne side af sagen. Derfor er det ikke nok med de kønne bemærkninger.

Derimod synes jeg, Kristeligt Folkeparti var helt ærlige i denne sag. Ordføreren kom herop og sagde: der er andre, der har valgt for os. Det er jeg enig i; det har sundhedsministeren og det har statsministeren. Kristeligt Folkeparti har solgt deres stemmer for en ret linser.

Jeg har somme tider sagt til Kristeligt Folkeparti, at den smukke legende om den barmhjertige samaritan vel også må gælde for danskere, at det vel ikke er nok at sige, at der er mange, der ligger og ikke kan få den nødvendige pleje, hjælp og efterbehandling. Nej, det er rigtigt, sådan er det. Det er på grund af den politik, den borgerlige regering og herunder Kristeligt Folkeparti fører.

Som sagt vil jeg gerne tage det dagsordensforslag, der er stillet af Fælles Kurs, tilbage. Jeg ved, at Socialdemokraterne hellere vil brække begge arme på langs end stemme for en dagsorden, der er foreslået af Fælles Kurs. Hvis der ligger nøjagtigt de samme intentioner i den dagsorden, Socialdemokratiet og SF har foreslået, tager vi vores tilbage, men jeg vil have nogle klare meldinger på de spørgsmål, jeg har stillet, før jeg foretager denne eventuelle tilbagetagning af vores dagsorden. Før jeg får det,

må vi i hvert tilfælde sige – sagt på jævnt dansk, så alle mennesker kan forstå det – at vi ikke vil acceptere, at der er borgere i dette land, der ikke kan få en anstændig behandling af vores sundhedsvæsen og sygehusvæsen. Det er derfor, vi vil have denne debat.

Dorte Bennedsen (S):

Ministeren sagde i sidste omgang, at debatten i mindre grad havde været en debat om prioriteringer, og så tror jeg oven i købet, at ministeren føjede til, at det var hun egentlig meget glad for.

I hvert fald må jeg nok sige, at den påstand er en sandhed med modifikationer. Rent faktisk gav en lang række ordførere udtryk for nogle krav til prioritering. Men påstanden er rigtig så langt, som at ministeren faktisk ikke foretog nogen form for prioritering, hvis vi ser bort fra de helt brede, generelle bemærkninger. Der var jo ikke nogen form for konkrete ord ud over de pæne almindeligheder, som vel næsten enhver kan tilslutte sig.

Jo, ministeren kunne vise ét konkret eksempel frem, og det var, at hun nu var ved at færdiggøre et cirkulære om de røgfri miljøer. Jeg må indrømme, at jeg sad lidt og overvejede, om jeg skulle græde eller le, og jeg valgte det sidste, men man kunne vist med lige så stor ret have gjort det første, når det eneste, ministeren kan trække frem som sin prioritering og sin indsats, et cirkulære, der udarbejdes på baggrund af nogle initiativer, der er taget af oppositionen her i Folketinget.

Ret skal være ret – der blev også nævnt noget fra Trafikministeriet. Men ministeren har jo i den grad givet andre signaler fra sig om, hvad hun og regeringen ikke vil. Der blev sagt nej, da Socialdemokratiet fremsatte et forslag om på forsøgsbasis at skabe muligheder – så spagfærdigt var nemlig – for at lave sundhedscentre. Der blev sagt blankt nej fra regeringen, da vi sagde, at vi synes, vi i hvert fald skal følge WHO's krav om, at de 220 stoffer, der er kræftfremkaldende, bliver mærket, så folk i det mindste kan være vidende om, at de er kræftfremkaldende. Der blev også sagt blankt nej. Og sådan kunne man blive ved.

Ministeren sagde endvidere, at det var uetisk ikke at vurdere nytten af et givet tiltag. Jeg ved ikke, om ministeren ikke kan høre, hvordan de ord må opfattes, når de knyttes sammen med,